

Mál nr. 163/2012**M v/bifreiðar****og****Vátryggingafélagið X v/kaskótryggingar bifreiðar**

Ágreiningur um bótaskyldu vegna umferðaróhapps 04.02. 2010 er bifreið M var ekið út af vegi þar sem hún valt.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 13.04. 2012.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 07.05. 2012.
- 3) Málskotsaðila var sent nefnt bréf vátryggingafélagsins til kynningar.
- 4) Bréf nefndarinnar til málskotsaðila, dags. 22.05. 2012 þar sem honum var veitt tækifæri til að taka afstöðu til bréfs vátryggingafélagsins, dags. 07.05. 2012.
- 5) Bréf málskotsaðila, dags. 25.05. 2012.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa.

Sonur M ók bifreiðinni í umrætt sinn. Hann missti stjórn á bifreiðinni þannig að hún valt utan vegar austan við Olís í Norðlingaholti á Suðurlandsvegi sbr. fyrirliggjandi gögn.

M er ósammála því að unnt sé að fella niður bótaskyldu vátryggingafélagsins með vísan til þess að ökumaður bifreiðarinnar hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi við akstur bifreiðarinnar. Hann gerir m.a. athugasemd við vinnubrögð lögreglu og fyrirliggjandi hraðaútreikning.

Vátryggingafélagið lætur þess getið í nefndu bréfi vegna málskotsins að M hafi verið bent á það að ábyrgðartrygging hafi verið stofnuð vegna bifreiðarinnar samkvæmt bifreiðaskrá en ekki hafi verið beðið um kaskótryggingu, sem aldrei hafi tekið gildi. Félagið segir “hæpið væri að félagið tæki við 2005 árgærd í kaskótryggingu án þess að skoða bifreiðina.” Félagið lætur þess og getið að jafnvel þó að kaskótryggingin hefði verið fyrir hendi “þá hefði félagið hafnað greiðsluskyldu úr kaskótryggingunni vegna stórkostlegs gáleysis við aksturinn með vísan til framburðar ökumanns og vitna en félagið lét enn fremur framkvæma hraðaútreikning. Samkvæmt hraðaútreikningi Magnúsar Þórs Jónssonar þá bendir allt til þess að mesti hámarkshraði hafi verið 155 km/klst mögulegur lágmarkshraði 117 km/klst en ætlaður hraði bifreiðarinnar hafi verið 136 km/klst.” Með vísan til framanritaðs telur félagið að bótaréttur úr kaskótryggingu bifreiðarinnar sé ekki fyrir hendi, sem fyrr segir.

M kveðst hafa við kaup á bifreiðinni í gegnum bílasölu verið spurður hvar hann hygðist vátryggja bifreiðina og hvort hún ætti að vera í kaskótryggingu. Tryggingabeiðni hafi verið komið til félagsins þar sem fram komi skýrt fram að bifreiðin skyldi kaskótryggð. Komi í ljós brotalamir hvernig samskiptum og vinnureglum tryggingafélaga og bílasala er háttað hvað málefni þetta vararð þá komi vart annað til greina en að hann njóti vafans í þeim efnum því beiðni um kaskótryggingu sé skýr.

Álit

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum hefur ekki verið sýnt fram á bótaskyldu þeirrar vátryggingar sem hér um ræðir. Gegn neitun vátryggingafélagsins hefur ekki verið sýnt fram á að beiðni um kaskótryggingu hafi verið samþykkt af félaginu sbr. 10. gr. vátryggingarskilmála.

Vátryggingafélagið vísar til þess, sem fyrr segir, að umrædd kaskótrygging hafi ekki tekið gildi. Með hliðsjón af því er bótaskylda ekki fyrir hendi.

Vegna ofanritaðs verður ekki lagt mat á það hvort ökumaður bifreiðarinnar hafi í umrætt sinn sýnt af sér stórkostlegt gáleysi við akstur bifreiðarinnar sem leitt getur til brottfalls bótaskyldu.

Niðurstaða.

Bótaskylda er ekki fyrir hendi.

Reykjavík 12. júní 2012

Rúnar Guðmundsson hdl.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.